

Verschil

MIJMERING

Gebonden aan huis wordt de wereld kleiner. De grote wereld blijft even groot, maar de kleine, die mij persoonlijk aangaat, wordt kleiner. De grote wereld – de héle wereld – gaat gewoon door, min of meer los van mijn bestaan. De kleine is de wereld waarin ik als mens het verschil kan maken. En dan komt als vanzelf de vraag: waar maak ik het verschil?

De een is oliebaron van geboorte en eet van een gouden bord, de ander scharrelt op 'n vuilnisbelt zijn kostje bij elkaar. Weer een ander heeft als president van de Verenigde Staten wereldwijd een vinger in de pap, de volgende brengt zijn dagen door op de vierkante meter en rijgt knopen op een kaartje. Dat ik geen oliebaron zou worden wist ik wel, president van de Verenigde Staten of een equivalent daarvan leek me haalbaar. Ik wilde als kind iets belangrijks doen. Iets te zeggen hebben, iemand zijn naar wie geluisterd werd. In de loop van de jaren heb ik dat beeld moeten bijstellen; is mijn gedroomde glanzende en invloedrijke carrière langzaam maar zeker omgevormd tot een niet zonder moeite verworven, betrekkelijk anoniem maar in kleine kring toch redelijk zinvol bestaan. Ik snap het kind dat grootse dingen wilde doen. In een tv-documentaire werd aan straatarme Roemeense weeskinderen gevraagd wat ze wilden worden. Dokter, piloot, journalist, zeiden ze met stralende gezichten en ogen vol verlangen. Ik hoop harder dan ik ooit voor mezelf hoopte dat het ze gaat lukken.

Het ene leven is niet beter dan het andere, hou ik mezelf, ex-kandidaat president van de Verenigde Staten voor. Het vermogen mee te bewegen in de richting waarin het leven je loodst, dat maakt, denk ik, het verschil. Toch minstens voor jezelf.

Marjolijn Sengers, 3 mei 2015